

[Indenrigsministeren.]

som netop nye Færdseksaarer giver Grundlag for, kan inddrages og ikke skal gaa i private Lommer.

Det ønsker jeg at sige om den principielle Side af denne Sag, idet jo i øvrigt hele dette Spørgsmaal, efter hvad jeg har set i Bladene, skal indbringes for Domstolene. Jeg haaber, at Københavns Kommune viser Hensynsfuldhed, hvad angaar Opsigelser og andet i denne Forbindelse, over for de paagældende forretningsdrivende; men i øvrigt følger jeg hertil, at naar Københavns Kommune, staaende over for Ekspropriation og Nedrivning af disse Bygninger, giver Opsigelser, er det ikke andet end, hvad den gældende Huslejelov giver Grundejerne Ret til — efter den gældende Huslejelov er der jo Ret til Opsigelse, naar Forholdene ligger saadan, at den paagældende Ejer ønsker at gaa til Nedrivning af sin Ejendom.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard skal jeg kun sige, at det kan ikke nægtes, at Interessen for det ærede Medlems Stilling nødvendigvis maa være mindre, fordi den almindelige Opfattelse i Befolkningen hidtil har været, at det ærede Medlems Parti ikke har næret større Interesse for de Problemer, det her drejer sig om. Jeg har en Gang brugt et stærkt Udtryk her i Tinget, gaende ud paa, at det skyldtes, at det ærede Medlems Parti ikke havde særlige Vælgerinteresser i denne Forbindelse. Det blev det ærede Medlem meget vred paa mig for, og jeg skal derfor ikke gentage det, jeg vil saa nødig irritere, men jeg maa alligevel føje til, at jeg føler mig overbevist om, at hvis der var en Anelse om, at Hovedparten af de 13 000 forretningsdrivende, det her drejer sig om, var moderate Venstre-mænd, kunde jeg tænke mig, at Partiets Stilling her i Dag havde været en lidt anden, end den er.

Det ærede Medlem var virkelig paa et vist Tidspunkt saa vittig, at han vilde mene, at den, der egentlig havde Skylden for den Situation, vi nu kommer ud i paa dette Omraade, var mig, for jeg kunde virkelig, sagde det ærede Medlem, have nedsat denne Kommission noget før. Nu er det klart, at hvis det skulde være tilstrækkeligt, maatte det forudsætte, at det ærede Medlems Parti og det andet ærede Oppositionsparti havde en helt anden Stilling over for Problemet, end det her i Dag viser sig, de har. Jeg skal imidlertid gerne erkende, at jeg havde regnet med, at denne Kommission, som blev nedsat for snart et Aar siden, havde været færdig med sin Betænkning, saa at jeg kunde have forelagt endeligt Forslag allerede i denne

Samling, men her er altsaa kommet til at foreligge dette, at denne Kommission er kommet til Indenrigsministeriet og har sagt: Det har taget længere Tid med Udarbejdelsen af denne Redegørelse, end vi havde ventet; maa vi ikke bede om, at den gældende Tilstand ikke forrykkes i det kommende halve Aar, medens vi gør vort Arbejde færdigt. Og det er, gentager jeg, en almindelig Regel, som jeg aldrig mindes er fraveget, at i et saadant Tilfælde siger Rigsdagen: Ja selvfølgelig, i den korte Tid, der er tilbage, inden den endelige Redegørelse fra en sagkyndig Kommission foreligger, skal den gældende Tilstand ikke forrykkes.

Jeg skal i øvrigt til det ærede Medlem Hr. Elgaard sige, at jeg slutter mig til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rager fremsatte. Det ærede Medlem siger, at vi fra vor Side taler om Grundejerne som samvittighedsløse Blodsugere. Aldrig nogen Sinds har vi gjort det. Den langt overvejende Del af Grundejerne er selvfølgelig Folk, der ikke er Blodsugere. Netop derfor vilde det have været saa klogt af Grundejerne, om de i de Aar, der er gaaet, oftere havde vist Forstaaelse af, at naar Lovgivningsmagten griber ind paa disse Omraader, er det ikke rettet mod de gode Grundejere, men mod dem, som Standen i det lange Løb ikke har nogen Interesse i at holde Haanden over.

For øvrigt er det lærerigt, at det ærede Medlem Hr. Elgaard her i Dag med Foragt afviser enhver Tanke om, at man i privat økonomisk Øjemed skulde være saadanne Blodsugere, det ærede Medlem, hvis Presse Landet over netop i denne Tid hver Dag fremstiller de erhvervsdrivende i København som Blodsugere, der bruger deres privatøkonomiske Midler til at udsuge den øvrige Befolkning. Derfor henstiller jeg til det ærede Medlem Hr. Elgaard at holde en lille Tale for sin Presse, saa den anlægger samme Synspunkter paa disse Omraader, som han har anlagt her i Dag. I øvrigt ønsker jeg ikke under nogen Omstændigheder, at denne Tale gaar saa langt ud, at det i den benægtes, at der ogsaa blodsuges af andre Kredse paa mange andre Omraader. Men alle disse Talemaader kan ikke ændre den Kendsgerning, at Venstrepartiet, som taler om de store Muligheder for Fortjeneste i Landets Hovedstad for Tiden, i Dag er med til at overbringe en ganske snæver Kreds inden for det københavnske Samfund Milliongaver.

Det er, hvad jeg finder Anledning til at sige. Jeg beklager, at Det konservative Parti har spillet denne Komædie i 4 Aar,